

Entrevista a Eduard Sola, guionista

“No ens podem permetre viure a través dels altres”

Eduard Sola Guerrero (Santa Eulàlia de Ronçana, 1989) escriu pel·lícules. Es va llicenciar a l'Escola Superior de Cinematografia i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC), d'on ara és professor de guió. “Barcelona nit d'estiu” és el llargmetratge més conegut en què ha participat. També és coguionista de “Hooked Up” i “Tots els camins de Déu”. Té en marxa diversos guions i algun ja espera rodatge. President de Canal Set, és Premi Tardor 2013 de Santa Eulàlia.

Com s'escriu un guió?

La clau és saber què vols dir i crear-te la història que et permeti dir-ho. També passa al revés: t'apareix la història i has d'esbrinar què estàs dient al món.

D'on surt una història?

De la vida! Els guionistes hem de ser capaços d'extreure una història i saber-la explicar, tot i que és a rodatge i postproducció on se li acaba de donar forma.

Un risc?

No: el cine és feina d'equip, i si tothom treballa bé milloraran el guió.

Cadascú al seu lloc.

I respectant-se la feina. Una pel·lícula té tres escriptures: la del guionista, la del director i la del muntador. Jo faig la primera, que és la base fonamental, partint de zero, i per això el guionista es considera “autor” i el muntador, no.

Els guionistes sou invisibles.

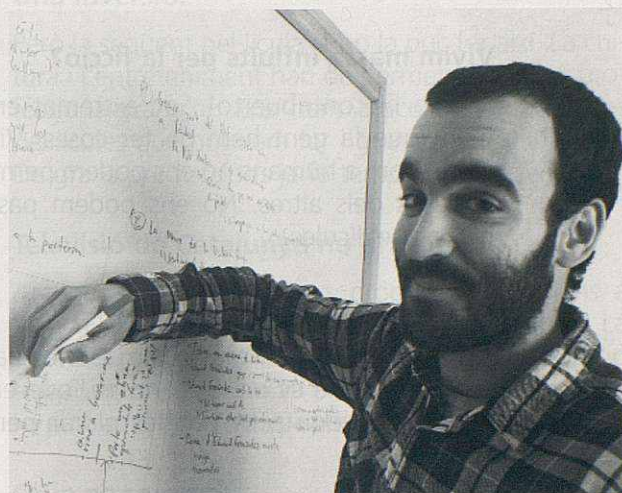
En teatre el dramaturg és marca, però en cine el guionista sol passar desapercebut, sí. Treballem a l'ombra.

Què et proposes en cada guió?

Emocionar, m'encarreguin el que m'encarreguin. I que surti el que he pensat: no crec en el “viam què surt”! Llavors la pel·lícula no és per a ningú: ni per al públic, ni per a la crítica ni per als festivals.

Tot és cinematogràfiable?

Sí, i la feina del guionista és trobar la manera. Ara preparo el guió d'un documental sobre un comu-

El guionista escrivint en la seva pissarra de treball.

nista exiliat a Mèxic, Miquel Serra. No hi ha imatges d'arxiu, o sigui que haig de ficcionar. A part de documentar-me molt!

Quin tipus de guionista ets?

Mal-leable! No m'aferro a l'obra. Qui pensa que el guió és intocable està perdut. Ara, quan vaig a un rodatge i sento un actor que per descuit no diu bé el text, salto! Si a un personatge li faig dir “hola, què tal?” i no “hola, com va?” no és perquè sí.

La paraula és la teva eina de treball.

Per fer els diàlegs i les descripcions d'escenes! Com a guionista no només tries les paraules que el públic escoltarà, sinó les paraules que serveixen per treballar al director.

Has de tenir tota la pel·lícula al cap.

Sí. De normal un guió té 90 pàgines, una pàgina per minut. Tardes igual a llegir-lo que a veure la pel·lícula. A qui llegeix un guió li has de provocar la sensació que ha vist la cinta.

Què et diferencia d'un escriptor?

No ho sé. Jo per escriure primer ho haig de veure. Descric el que imagino. No creo quan escric, sinó que escrivint trasllado a l'escriptura el que he creat mentalment.

D'això se'n diu imaginació! Què t'estimula?

Tot! El guionista és un analista del món. Com més